

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 13 grudnia 2017 r. w sprawie T-692/16, CJ/ Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC), wniesione w dniu 2 marca 2018 r. przez CJ

(Sprawa C-170/18 P)

(2018/C 301/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: CJ (przedstawiciel: V. Koliass, Δικηγόρος)

Druga strona postępowania: Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie w całości wyroku Sądu z dnia 13 grudnia 2017 r. wydanego w sprawie CJ/ECDC, T-692/16, (ECLI:EU:T:2017:894);
- w konsekwencji, na wypadek gdyby odwołanie uznano za zasadne, stwierdzenie nieważności nowej decyzji o zwolnieniu z dnia 2 grudnia 2015 r. i przyznanie wnoszącemu odwołanie dochodzonych przed Sądem wynagrodzenia oraz odszkodowania pieniężnego, wraz z odsetkami;
- obciążenie ECDC kosztami postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy dotyczy tego, że Sąd dokonał błędnej wykładni argumentacji wnoszącego odwołanie, przeinaczył dowody i popełnił błąd, dokonując kwalifikacji prawnej okoliczności faktycznych i stwierdzając, że okoliczności nie zmieniły się istotnie między datą publikacji unieważnionej decyzji o zwolnieniu a datą przyjęcia nowej decyzji o zwolnieniu, tak aby uniemożliwić ECDC ponowne przyjęcie unieważnionej decyzji o zwolnieniu.

Zarzut drugi dotyczy tego, że Sąd dokonał błędnej wykładni argumentacji wnoszącego odwołanie, przedstawił niewystarczające uzasadnienie, popełnił błąd w ramach kwalifikacji prawnej i dokonał błędnej wykładni art. 266 TFUE, stwierdzając, że nowa decyzja o zwolnieniu nie jest nieproporcjonalna na mocy art. 5 ust. 4 traktatu UE.

Zarzut trzeci dotyczy tego, że Sąd przyjął istnienie zbyt szerokiej powagi rzeczy osądzonej.

Zarzut czwarty dotyczy tego, że Sąd:

- dokonał błędnej wykładni wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej CJ/ECDC wydanego w sprawach połączonych F-159/12 i F-161/12 oraz zbyt szerokiej wykładni powagi rzeczy osądzonej związanej z tym wyrokiem;
- dokonał błędnej wykładni art. 22a ust. 3 regulaminu dotyczącego ochrony osób sygnalizujących nadużycia, nie stosując go skutecznie.

Piąty zarzut dotyczy tego, że Sąd dokonał błędnej wykładni zasady odpowiedzialności pozaumownej Unii – posiłkowo, że dokonał błędnej kwalifikacji prawnej okoliczności faktycznych, gdy stwierdził, że zaskarżonej decyzji nie uzasadniono w sposób wyrządzający krzywdę wnoszącemu odwołanie.